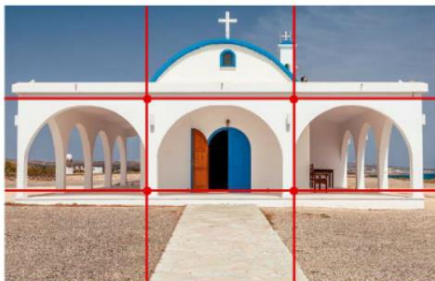

Zasady kompozycji fotografii

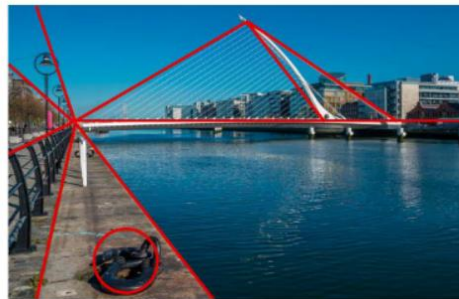
Kompozycja kadru to układ osób i obiektów na poszczególnych planach zdjęcia, a także rozmieszczenie linii, kierunków oraz płaszczyzn światła, cienia i kolorów. Można ją określić terminami zaczerpniętymi z malarstwa – jako dynamiczną lub statyczną, symetryczną bądź asymetryczną, otwartą albo zamkniętą, jednoplanową lub wieloplanową oraz rytmiczną.

Jak wykonać dobre zdjęcie?

- Zastanów się, co chcesz pokazać: wyjątkowe wydarzenie, charakter osoby, urodę miejsca czy apetyczny wygląd potrawy. Świadomość **celu** pomoże Ci dobrać odpowiednie środki.
- Kontroluj **widoczność elementów** na poszczególnych planach kadru – nie powinny pojawić się w nim fragmenty przedmiotów, których nie zamierzasz przedstawić, oraz obiekty niepasujące do kompozycji.
- Zdecyduj, czy wypełnisz **cały kadr**, czy też pozostawisz **wolną przestrzeń** i ukażesz dany obiekt z większej odległości.
- Wybierz **jeden element** lub grupę kilku obiektów, które będą w Twoim zdjęciu najważniejsze.

Wrażenie równowagi, spokoju i harmonii pomaga w fotografii uzyskać reguła **trójpodziału**. Zgodnie z tą zasadą dzielimy kadr za pomocą dwóch pionowych i dwóch poziomych linii na dziewięć identycznych prostokątów. W miejscach przecięcia tych linii powstają tzw. **mocne punkty**. Jeżeli w ich okolicy umieszczone zostaną istotne elementy fotografii, widz zwróci na nie uwagę.

Ukośne linie i trójkąty nadają fotografii dynamikę i głębię. Wzrok widza podąża za **wiodącymi kierunkami** w przedstawieniu, a jednocześnie jego uwaga jest angażowana przez jeden czytelny element na pierwszym planie. Dzięki temu oglądający uzyskuje wrażenie przestrzeni. Rzędy latarni i lin mostu nadają zdjęciu rytm, a poszczególne elementy współgrają ze sobą na zasadzie przeciwwagi.

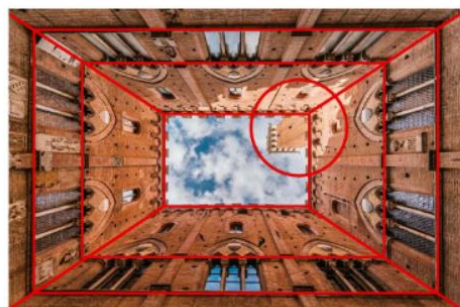
Wyznaczenie **naturalnej ramy** kadru wpływa na atrakcyjność zdjęcia. Przy takim zabiegu warto przemyśleć, na który plan ustawić ostrość. W zaprezentowanej fotografii zwraca uwagę ozdobny kształt łuku, podkreślający egzotyczny charakter pejzażu. Ten mocny akcent jest równoważony przez potężną bryłę twierdzy na drugim planie. Jej ukośne usytuowanie dynamizuje statyczną kompozycję.

Kompozycja została oparta na **łukach i spiralach**, które wyznaczają wiodący kierunek w fotografii. Linie te powodują, że wzrok widza podąża w głąb przedstawienia. W ukazanyemu zdjęciu zastosowano też efekt lustrzanego odbicia w wodzie oraz **akcent kolorystyczny** – pas kwiatów podkreślający spiralną linię.

Ukośne linie i trójkąty nadają fotografii dynamikę i głębię. Wzrok widza podąża za **wiodącymi kierunkami** w przedstawieniu, a jednocześnie jego uwaga jest angażowana przez jeden czytelny element na pierwszym planie. Dzięki temu oglądający uzyskuje wrażenie przestrzeni. Rzędy latarni i lin mostu nadają zdjęciu rytm, a poszczególne elementy współgrają ze sobą na zasadzie przeciwwagi.

Ciekawym efektem jest **zmiana punktu widzenia** – na zdjęciu bogata architektoniczna rama otwiera się na puste niebo. Ponadto dzięki oddolnej perspektywie przestrzeń wydaje się przesuwać w głąb od miejsca zajmowanego przez widza. Regularna kompozycja została urozmaicona asymetrią – w jednym z rogów dziedzińca widoczne są wieża i odbłask słońca.